

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **Bc. J. H.,**
bytem ,

zastoupen: Mgr. Martinem Strakou, advokátem,
sídlem Londýnská 674/55, Praha 2,
proti

žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy,**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 20. 11. 2017, č. j. MHMP
1826180/2017,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6 ze dne 14. 9. 2017, č. j. MCP6 077699/2017.

2. Žalobce namítá, že nebylo prokázáno, že by daný přestupek spáchal, a že by poškozenému vznikla škoda, neboť poškozené oplocení byla součástí pozemku ve vlastnictví státu. Správní orgán dospěl k závěru o vině žalobce pouze na základě skutečnosti, že měl předtím, než se skutek stal, manipulovat s kamerou umístěnou na domě poškozených. Kamerový záznam byl hlavním důkazem, na základě kterého bylo rozhodnuto o vině, ačkoliv z tohoto záznamu není průběh přestupku zřejmý, kamera mířila na jinou část zahrady poškozených, než kde se nacházela betonová podezdívka se sloupky a ztracené bednění, které měl žalobce poškodit.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Při jednání soudu dne 23. 6. 2021 žalobce uvedl, že při výslechu správním orgánem se cítil šikanován, výslech trval 4,5 hodiny i z důvodu jeho námitek proti protokolaci, kterou nepřesně vedl úředník zjevně podjatý z důvodu vztahu k poškozeném. V rozhodný podvečer se na daných pozemcích pohybovali Ukrajinci, kteří pracovali pro poškozeného, není tak vyloučeno, že na záznamu kamery je některý z nich. Žalobce popřel, že by byl osobou na záznamu kamery.
5. Soud zamítl návrh žalobce na provedení jeho výslechu, neboť nic nebránilo žalobci uvést rozhodné okolnosti v žalobě. V souladu se zásadou koncentrace řízení nelze přihlížet k novým tvrzením uvedeným po lhůtě k podání žaloby. Nehledě k tomu, že řízení dle s. ř. s. je řízení kasačním, nikoli apelačním, aby soud nalézal nové skutečnosti, které se neobjevily či nezazněly ve správním řízení. Zároveň soud nepovažuje tvrzení žalobce ve formě výslechu za důkaz v pravém slova smyslu, důkazní hodnota tvrzení účastníka je obecně velmi relativní, zde ba irrelevantní vzhledem k záznamu kamery, jak dále uvedeno. Zamítnutím návrhu na provedení výslechu žalobce soud žalobci neupřel právo na spravedlivý proces, nijak neomezil jeho právo se domáhat soudního přezkumu napadeného správního rozhodnutí.
6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
7. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti.
8. Dne 14. 10. 2016 byl sepsán úřední záznam o tom, že téhož dne bylo K. F. (dále jen „poškozený“) oznámeno poškození betonové podezdívky rozestavěného plotu. Na místě bylo provedeno šetření a policii byl poškozeným předán kamerový záznam. Dne 2. 11. 2016 bylo sepsáno oznámení přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), kdy jako podezřelý byl označen žalobce. Následně byla provedena výpověď svědkyně - sousedky, která potvrdila, že mezi žalobcem a poškozeným byl spor ohledně hranice pozemku.
9. Žalobce na ústním jednání dne 30. 1. 2017, na kterém byl dále řešen přestupek proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, kterého se měl žalobce dopustit tím, že vulgárně nadával poškozenému a jeho manželce, uvedl, že jeho otec na pozemku zasadil živý plot, který poškozený neoprávněně vykopal. Poškozený živý plot zničil, posunul hranici pozemků a vystavěl bez povolení plot s pevnými základy, které jsou ze ztraceného bednění z betonu. Poškozený měl hodit po manželce a dceři žalobce plastovou popelnici. V rozrušení vyběhl žalobce ven a poškozenému vynadal. Při jednání uvedl, že se za to poškozenému omlouvá. Poškozený uvedl, že omluvu nepřijímá a dodal, že současně byl žalobcem a jeho ženou sprchován hadicí.

10. Dne 26. 7. 2017 byl sepsán návrh na schválení dohody o narovnání ohledně přestupku proti občanskému soužití. Na ústním jednání dne 15. 8. 2017 bylo řízení ohledně tohoto přestupku zastaveno z důvodu uzavření smíru. Právní zástupce žalobce na jednání dále sdělil, že nesouhlasí s obviněním ze spáchání přestupku proti majetku. Základním atributem pro přestupky proti majetku je vznik škody. K výstavbě plotu neměl poškozený souhlas majitele pozemku ani stavebního úřadu. Jelikož stavba se stává dle občanského zákoníku součástí pozemku, stala se i tato stavba součástí pozemku, jehož vlastníkem však je stát. Poškozenému tedy žádná škoda vzniknout nemohla. Poškozený uvedl, že plot budoval za účelem zabránění průchodu psů poškozeného na pozemek žalobce a předložil vyúčtování ceny za výstavbu plotu.
11. Rozhodnutí ze dne 14. 9. 2017, č. j. MCP6 077699/2017, správní orgán I. st. shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích. Žalobce měl dne 13. 10. 2016 na pozemku v majetku státu náležejícímu k rodinnému domu poškozeného úmyslně poškodit rozestavěnou betonovou podezdívku se sloupky a ztracené bednění nacházející se mezi pozemky náležejícím k domům X a Y, které na svůj náklad vybudoval poškozený, čímž úmyslně způsobil škodu na cizím majetku zničením či poškozením věci z takového majetku. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 7 000 Kč (§ 11 odst. 1 písm. b) a § 50 odst. 4 zákona o přestupcích, § 12 odst. 1 zákona o přestupcích) a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Správní orgán uvedl, že žalobce je identifikovatelný na kamerovém záznamu, k jednání měl motiv spočívající v sousedských sporech mezi majiteli rodinných domů. Žalobce jednal v přímém úmyslu, promyšleně, na jednání se připravil obhlídkou místa, posouzením způsobu provedení i snahou o zakrytí své identity. K tvrzení žalobce o tom, že škoda vznikla státu, správní orgán uvedl, že podstatné je, že byla způsobena škoda na cizím majetku, otázka vlastnictví pozemku není rozhodující.
12. Žalovaný odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil. Považoval za prokázané, že se skutek stal a byl spáchán žalobcem. Dané bylo prokázáno kamerovým záznamem, na kterém sice není zachyceno celé jednání žalobce, avšak pouze proto, že kameru umístil tak, aby znemožnil zaznamenání samotného přestupku. Dále je jednání prokázáno zprostředkovanou výpovědí nájemnice, která jednání poškozenému popisovala. Spáchání přestupku nepopírá ani právní zástupce žalobce, který poukazoval pouze na uvedený argument ohledně vzniklé škody. Ve věci není rozhodné, zda vznikla škoda na majetku poškozeného či státu, rozhodující je porušení zájmu společnosti na ochraně majetku jako takové. Vlastnictví není určující pro otázku posouzení viny. Správní orgán I. st. si byl vědom skutečnosti, že jde o pozemek v majetku státu, což i v rozhodnutí zohlednil a odkázal poškozeného na občanskoprávní řízení.
13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Žalobce byl shledán vinným ze spáchání přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích, dle kterého *přestupku se dopustí ten, kdo úmyslně způsobil škodu na cizím majetku zničením nebo poškozením věci z takového majetku.*
15. Žalobce namítá neprokázání jeho viny a vzniklé škody.

16. Z obsahu správního spisu je patrný konfliktní vztah mezi žalobcem a poškozeným, který pramenil z úprav na pozemku v užívání poškozeného spočívající v odstranění živé plotu a budování zděného plotu mezi pozemky. Pokud k této sousedské při je předložen záznam kamery, z něhož je patrné, jak osoba více než podobná žalobci vstupuje z pozemku v užívání žalobce, nelze mít pochybnosti o zjištění skutkového stavu. Jakkoli jde o noční záznam se sníženou možností identifikace zaznamenané osoby, rysy tváře osoby jsou zjevné a jedná se o žalobce. I kdyby tomu bylo jinak, přitom dle soudu tomu jinak není, jak mohl soud ověřit při jednání za osobní přítomnosti žalobce, záznam kamery obsahuje počínání osoby, která se dostala na pozemek v užívání poškozeného z pozemku v užívání žalobce vybavena pracovními rukavicemi, čelní svítilnou a krumpáčem, aby rozvážně při pokuřování s krumpáčem vyhodnotila stavbu plotu a přítomnost kamery, na základě čehož cíleně změnila směr kamery natolik, že osud plotu již není nadále zaznamenán. Následující den byla stavba plotu zničena, tudíž k jeho zničení došlo poté, co ona „neznámá osoba“ vnikla na pozemek v užívání poškozeného. A kdo jiný, než ona osoba vybavena krumpáčem a vedena potřebou zabránit záznamu plotu by byla tím, kdo zničil stavbu plotu. Na cizí pozemek s krumpáčem v ruce pod rouškou tmy není vstupováno s úmyslem tvořit, ale ničit, tedy konat protiprávní jednání. Soud se zdráhá záznam kamery označit za nepřímý důkaz. Sice záznam kamery neobsahuje demolici stavby plotu, ale jak již uvedeno, pokud někdo přijde na cizí pozemek s krumpáčem v noci a činí opatření zdánlivě bránící jeho usvědčení, není jakýchkoliv pochyb, že taková osoba je pachatelem, zejména pokud má motiv (sousedské spory o hranici mezi pozemky). Nově uvedené tvrzení žalobce o přítomnosti Ukrajinců je nejen nepřipustnou žalobní novotou uplatněnou po lhůtě k podání žaloby, ale zejména verzí postrádající logické zdůvodnění motivace tvrzených Ukrajinců se zřetelem na kamerou zaznamenaný děj (např. proč by cizinec vstupoval na pozemek z dalšího pozemku a tím překonával více překážek namísto překonání pouze plotu poškozeného).
17. Soud považuje skutkový stav za dostatečně zjištěný natolik, že o něm nelze mít pochybnosti. Předmětný skutek se nepochybně stal a bylo rovněž prokázáno, že jeho pachatelem je žalobce.
18. Ohledně dostatečného prokázání formou kamerového záznamu zachycujícího předmětný skutek správní orgán I. stupně uvedl, že ze záznamu je zřejmé, jak vstupuje na pozemek v užívání poškozeného muž, který si následně prohlédne základy plotu. V dalším záběru stejná osoba s krumpáčem zjišťuje, že je místo natáčeno kamerou, a změní místo záběru. Z tohoto záznamu je dle správního orgánu I. stupně jasné viditelné, že jde o žalobce. K tomu soud uvádí, že tedy není pravdou, jak se domnívá žalobce, že by rozhodnutí neobsahovalo závěr, že bylo z kamerového záznamu spolehlivě zjištěno, že pachatelem je žalobce. Přestože z rozhodnutí správního orgánu I. stupně neplyne, že by kamerový záznam zachycoval žalobce přímo ve chvíli, kdy poškozuje plot, lze takový závěr z dostupných záběrů bez pochybností dovodit. Aby žalobce zamezil natáčení, změnil směr záběru kamery. Úvaha žalobce, že k prokázání protiprávního jednání je nutné pachatele chytit za ruku, zde držící krumpáč, je mylná.
19. Pokud žalobce poukazuje na to, že vlastníkem pozemku, na kterém byl přestupek spáchán, je stát, který neuplatnil nárok na náhradu škody a v přestupkovém řízení nevystupoval jako poškozený, soud ve shodě s žalovaným uvádí, že podstatné je, že škoda na cizím majetku vznikla, nikoli komu ve smyslu subjektu odlišného od škůdce -

pachatele vznikla (srovnej znění § 50 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích). Správní orgány proto v souladu s § 50 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích odmítly zjišťovat stanovisko vlastníka pozemku, na kterém byl budován žalobcem zničený plot. Zkoumání vlastnictví pozemku, resp. stavby plotu by bylo pro posouzení naplnění skutkové podstaty přestupku nadbytečné, jestliže žalobci nebyla uložena povinnost náhrady škody a poškozený byl naopak odkázán na soudní řízení.

20. S ohledem na výše uvedené soud žalobu pro nedůvodnost podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci nebyl úspěšný a žalovanému žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost, která svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

V Praze dne 23. 6. 2021

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce